

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.806 van 24 april 2018
in de zaak A. 224.542/XIV-37.640**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pieter-Jan De Block
 kantoor houdend te 1060 Brussel
 Sint-Bernardusstraat 96-98
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 16 februari 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 198.133 van 18 januari 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 20 februari 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De door artikel 149 van de Grondwet aan de rechter en door artikel 39/65 van de vreemdelingenwet specifiek aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen opgelegde verplichting om zijn rechterlijke uitspraak te motiveren heeft het karakter van een vormvereiste. Een uitspraak is gemotiveerd in de zin

van de voornoemde bepalingen wanneer de rechter duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Om te voldoen aan de jurisdictionele motiveringsplicht is het niet relevant of die motieven in rechte of in feite juist zijn. Wel moet de rechter expliciet of impliciet antwoorden op elke vraag, elke exceptie, elk middel en elk verweer van de partijen.

In punt 2.2.5 van het bestreden arrest oordeelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen “aangaande de ter terechtzitting neergelegde getuigenverklaringen van inwoners van Chawni, het dorp waarvan verzoekende partij afkomstig is, en van twee streekgenoten van verzoekende partij die in België een beschermingsstatus werden toegekend, ter bevestiging van de verklaringen van verzoekende partij [...] dat aan verklaringen van vrienden of bekenden die derhalve geen officiële karakter hebben niet de minste bewijswaarde kan worden toegekend daar zij geenszins als een bron van objectieve informatie kunnen worden beschouwd en dit mede gezien het volstrekt ongeloofwaardig bevinden van het voorgehouden relaas”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen acht het bovendien “ongehoord dat verzoekende partij geen enkele poging onderneemt om de desbetreffende motieven van verwerende partij *in concreto* te weerleggen, doch wel haar relaas via derden laat weerleggen”.

Met die overwegingen geeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen duidelijk aan waarom hij geen bewijswaarde toekent aan de door verzoeker bijgebrachte verklaringen van derden. Verzoeker maakt geen schending aannemelijk van de in artikel 149 van de Grondwet en artikel 39/65 van de vreemdelingenwet vastgelegde jurisdictionele motiveringsplicht. Bovendien zou een motiveringsgebrek op zich geen schending van het recht van verdediging vormen.

Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vierentwintig april tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams